

ATHELAS

Uddybende projektbeskrivelse

ATHELAS' julekoncert: Hans Abrahamsens *Schnee*

ATHELAS Sinfonietta Copenhagen er landets specialensemble udpeget af Statens Kunstfond til at præsentere den nye danske og internationale klassiske musik på højeste kunstneriske niveau.

I seks år har vi for udsolgte huse op til jul præsenteret landets internationalt anerkendte komponist Hans Abrahamsens enestående værk *Schnee*, som han skrev i 2008.

Schnee er på kort tid blevet en moderne klassiker. Abrahamsens fortryllende værk er ikke let at præsentere, idet det kræver et spillested med god akustik, hele to koncertflygler samt et meget tyst lokale. Alt det findes i den stemningsfulde Koncertkirken på Nørrebro.

Foto: Stemningsbilleder: ATHELAS fremfører værket *Schnee*, dec. 2023. Foto: Mats Iversen Vangen.

For syvende år i træk

ATHELAS' julekoncert er blevet en moderne juletradition. Det er syvende år i træk, at vi opfører Abrahamsens nyklassiker. I 2024 er det med den anerkendte dirigent Robert Houssart på podiet. En dirigent, som københavnere og hovedstadens kulturgæster kender fra Det Kongelige Teater.

For os er *Schnee* den perfekte julekoncert, der sætter tiden i stå og maner til eftertanke.

Om publikum

Schnee samler publikum på tværs af generationerne: Blandt de besøgende er der overraskende mange unge lyttere, som søger samtidens kunststudtryk og ønsker at opbygge deres egne traditioner. Samtidig tiltrækker koncerten også den klassiske musiks lidt ældre publikum, der leder efter vor tids mesterværker – som Abrahamsens værk må regnes iblandt.

Vi forventer udsolgt ved begge koncerter i første weekend af december 2024.

Om *Schnee*

Schnee er et hovedværk i Hans Abrahamsens samlede produktion: Et værk på omkring 60 minutter, som består af ti kanon-satser, hvori melodierne konstant forskydes, ligesom lys forskydes til arabesklignende mønstre, når det filtreres gennem et kalejdoskop. Derfor har det også været oplagt at

iscenesætte julekoncerten med lys, der sætter stemningen, og projekteres op på væggen som dansende, hvirvlende, dalende snefnug, der akkompagnerer musikken.

Der er noget matematisk over det Bachinspirerede og polyfone værk, hvor de ni musikere er opdelt i to symmetriske grupper, hvor melodiske fraser helt metodisk forskydes tidsligt, indtil de har byttet plads med hinanden, og hvor de ti satser er opdelt i fem dubletpar, der hver er to minutter kortere end det foregående par, indtil tiden bogstaveligt løber fra dem.

For Abrahamsen er der ingen modsætning mellem det formelle og det følte: Det matematiske er i *Schnee* uløseligt bundet til stykkets poetiske verden, der, fortæller han, udspringer af forestillinger om sne og hvid polyfoni. På den måde minder værket lidt om et snefnug, der er svimlende komplekst, når det ses gennem et forstørrelsesglas, men hvis dybe skønhed også er utroligt simpel, når det mødes umiddelbart ved hjælp af sanserne.

Og det er med sanserne, *Schnee* skal opleves: Ikke mindst når værket opføres i Koncertkirkens udsøgte klangrum med projekterede snefnug dalende ned over de smukke, kalkhvide vægge.